

SEPTEMBRIE

Sâmbătă

Oamenii mari vorbesc tot timpul despre cum era „pe vremea lor” și cum toate cele erau mult mai bune atunci când EI erau copii.

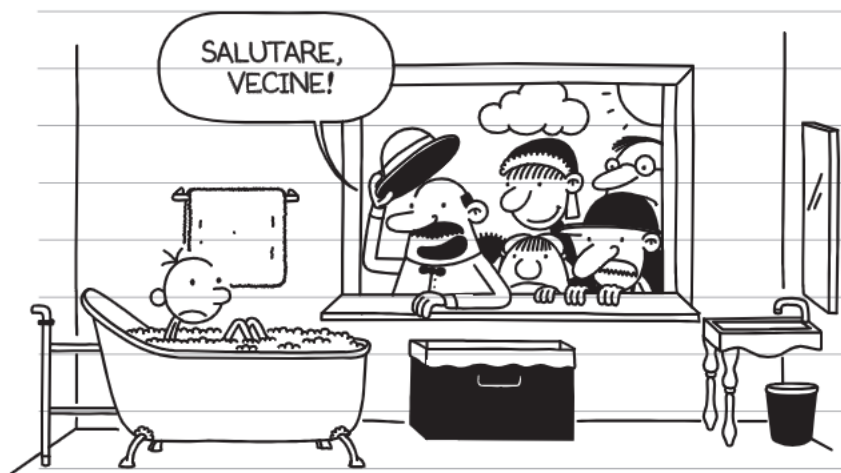
Dar mi se pare că sunt pur și simplu invidioși, fiindcă generația MEA are o groază de tehnologie șmecheră și chestii la care ei nici măcar nu visau când erau mici.

Credeți-mă, sunt sigur că, atunci când o să am și eu copii, voi ajunge exact așa cum sunt părinții mei ACUM.

Mami spune mereu că era grozav în tinerețea EI, pentru că oamenii din oraș se cunoșteau unii pe alții și se simțeau cu toții ca într-o familie uriașă.

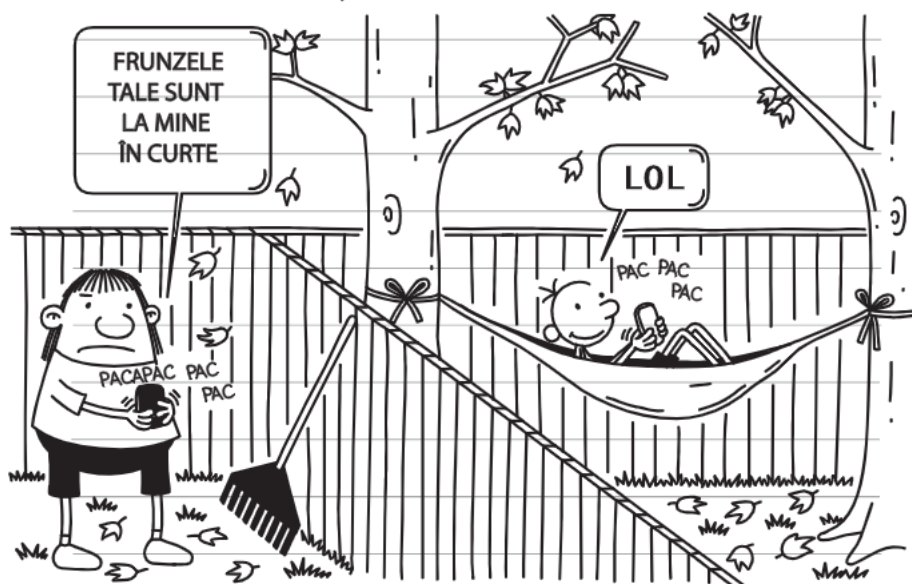
Asta nu mi se pare un lucru ATÂT de bun. Mie îmi place intimitatea și chiar n-am nevoie ca toată lumea să știe tot ce fac eu.

Mami zice că problema, în zilele noastre, este că toată lumea stă cu nasul într-un monitor și nimeni nu mai încearcă să-și cunoască semenii cu adevărat.

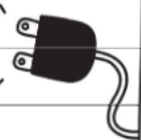
Chiar nu sunt de acord cu ea la capitolul ăsta.

Eu unul cred că puțină distanță e un lucru BUN.

În ultima vreme, mami a început să meargă prin tot orașul cu o petiție, încercând să-i convingă pe oameni să își oprească telefoanele și gadgeturile electronice pentru patruzeci și opt de ore.

NE SCOATEM DIN PRIZĂ ȘI NE RECONNECTĂM!

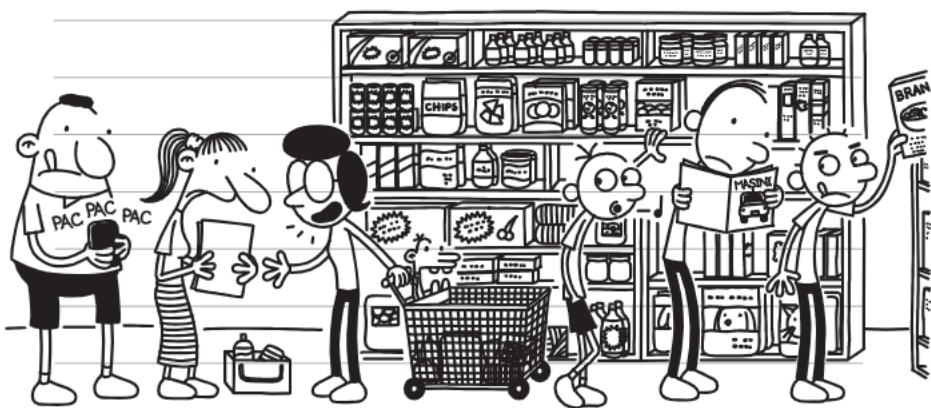

Aparatele electronice ne-au acaparat viețile! Haideti să lăsăm de o parte tehnologia pentru un weekend și să ne cunoaștem mai bine! Cine e cu noi?

1. _____
2. _____
3. _____
41. _____
42. _____
43. _____

Mami are nevoie să strângă o sută de semnături înainte de a depune petiția la primărie, dar mai nimeni nu vrea să semneze.

Sper doar să renunțe cât mai curând la ideea asta, pentru că e deja foarte obositor pentru noi, ceilalți, să ne prefacem că nu o cunoaștem.

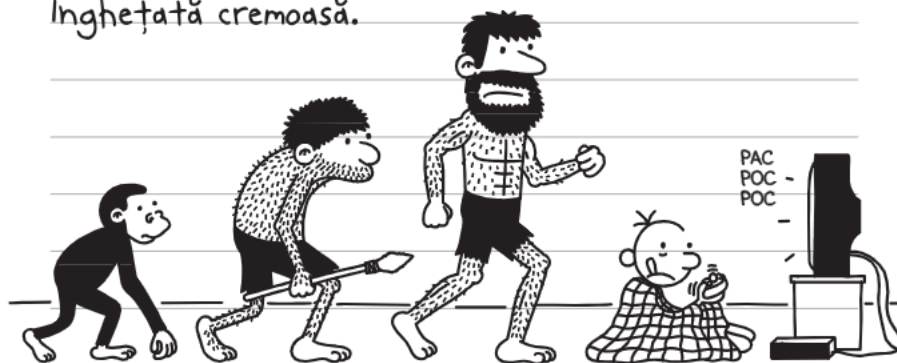
Oricum, eu chiar nu înțeleg de ce mami crede că oamenii au nevoie să REGRESEZE. Din câte îmi dau eu seama, pe timpuri oamenii nu se distrau cine știe ce.

Dacă te gândești puțin, în fotografiile alb-negru chiar nu prea vezi oameni care să ZÂMBEASCĂ.

Pur și simplu, pe vremuri lumea era mult mai DURĂ
decât în zilele noastre.

Dar oamenii au EVOLUAT, iar acum, pentru a
supraviețui, avem nevoie de tot felul de chestii:
periuțe de dinți electrice, mall-uri gigantice și
înghețată cremoasă.

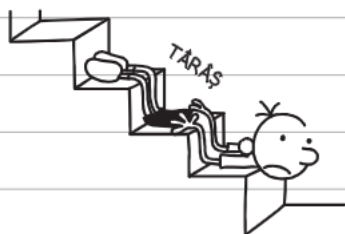
Pun pariu că strămoșii noștri ar fi destul de dezamăgiți de ce s-a ales de noi. Dar din clipa în care cineva a inventat aerul condiționat, n-a mai fost cale de întoarcere.

Am devenit atât de comozi, încât în curând nici nu va mai trebui să ieșim din casă dacă nu vrem.

De fapt, la cum merg lucrurile, pun pariu că în câteva mii de ani oamenii nici nu vor mai avea COLOANĂ VERTEBRALĂ.

Unii chiar se plâng că tehnologia ne-a făcut mai blegi. Dar dacă mă întrebi pe mine, nu mi se pare că ăsta-i un lucru chiar atât de RĂU.

În timp au apărut TOT FELUL de chestii care le fac oamenilor viața mai ușoară. Șervețelele umede, ca să dau un exemplu. Oamenii s-au mulțumit să folosească hârtie igienică normală vreme de sute de ani, până când, dintr-odată, un geniu a avut ideea asta revoluționară.

Ce mă surprinde pe mine este cât de **MULT** **TIMP** i-a luat cuiva să vină cu ideea asta. Pur și simplu nu-mi vine să cred că tipul care a inventat becul nu s-a gândit și la șervețelele umede.

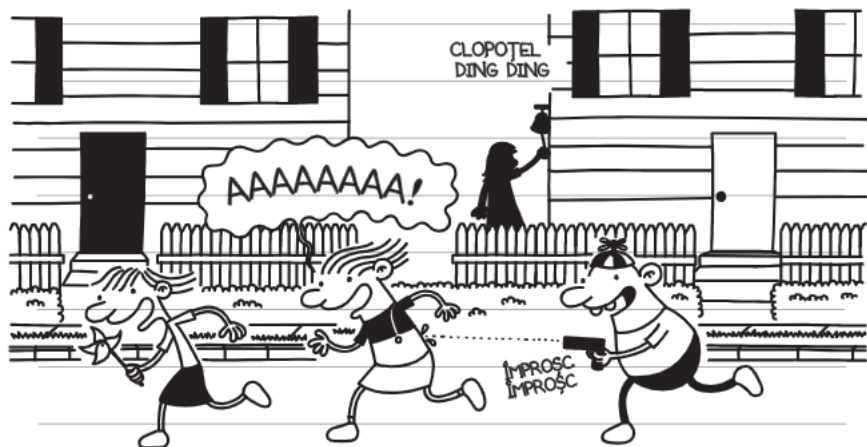
Și **CINE** știe ce altă idee trăznică o să-i mai vină cuiva ca să ne ușureze viețile. Orice ar fi, o să fiu primul la coadă pentru a-l cumpăra.

Însă dacă ar fi după mami, am trăi și acum fix ca oamenii de dinaintea apariției calculatoarelor, a telefoanelor și a șervețelelor umede.

Iar eu chiar nu vreau să-mi imaginez o lume fără șervețele umede.

Duminică

Tati zice că pe când era EL mic, vara toți copiii se jucau pe-afară cât era ziua de lungă, până când îi chemau părinții la cină.

Ei bine, e exact OPUSUL felului în care mi-am petrecut eu vacanța anul ăsta.

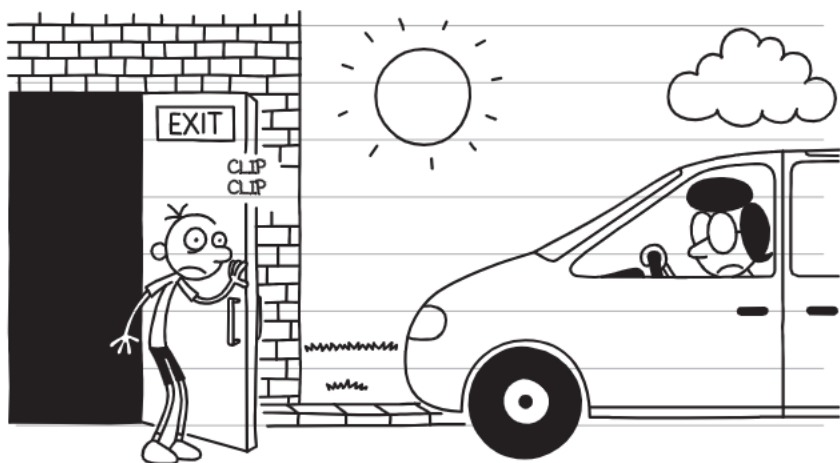
Mi-am petrecut lunile iulie și august la Tabăra de Film, unde tot ce-am făcut a fost să mă uit la filme, opt ore pe zi, într-un cinematograful cu aer condiționat.

M-am înscris la Tabăra de Film crezând în primul rând că se adresează unor oameni PASIONAȚI de filme, așa ca MINE.

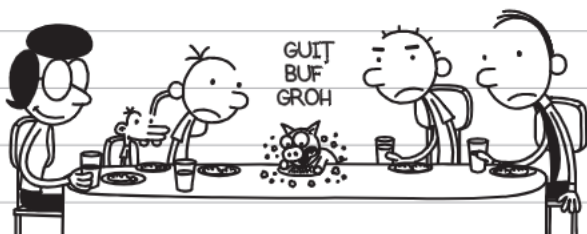
Dar, din păcate, am aflat pe propria-mi piele că e DOAR un loc unde părinții își lasă copiii, ca să nu angajeze o dădacă.

Problema era că, după ce petreceam atâta timp într-un cinema întunecos, la sfârșitul zilei îmi lua cam o jumătate de oră să mă acomodez cu lumina soarelui.

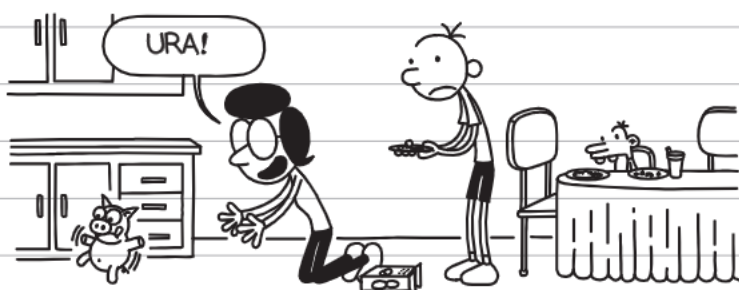

Celălalt motiv pentru care m-am înscris la Tabăra de Film a fost să scap de ACASĂ. De când ne-am luat purcel, nu prea mai e amuzant să stai pe la noi. Mai ales la CINA.

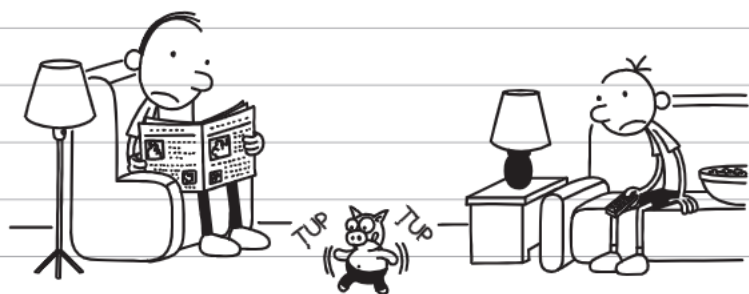

Ca să fie clar, eu cred că e o idee ORIBILĂ să lăsăm purcelul să mănânce cu noi la masă, fiindcă el DEJA se crede om. Și ultimul lucru de care avem nevoie e ca el să-și închipuie că suntem pe picior de egalitate.

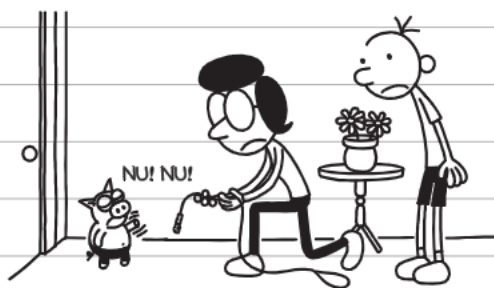
Imediat după ce am luat purcelul, mami s-a gândit că ar fi amuzant să-l învețe câteva trucuri. Așadar, a început să-i dea câte un fursec de fiecare dată când purcelul se ridică în două picioare.

Dar porcelul a învățat să MEARGĂ așa și nici că a mai revenit la mersul în patru picioare. MAI RĂU, frățiorul meu, Manny, l-a îmbrăcat cu o pereche de pantaloni scurți, și e ca și cum am locui cu un personaj Disney.

Mami obișnuia să-l scoată la plimbare, dar de când a început să meargă în două picioare, porcul a hotărât că n-are sens să mai poarte lesă.

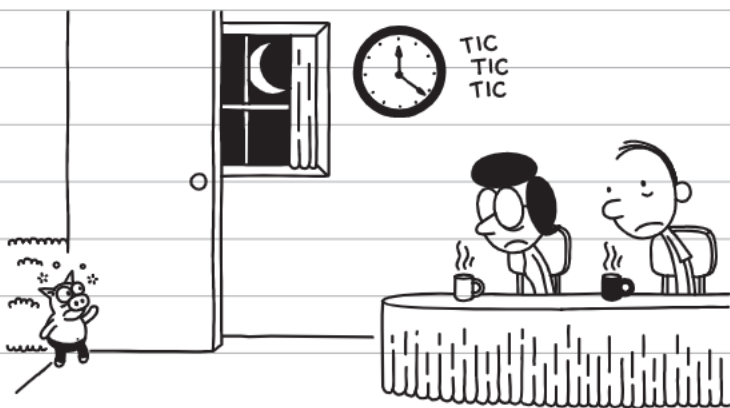

Mami se temea că, dacă fuge pe undeva, n-o să-l mai găsim niciodată, așa că i-a cumpărat o zgardă cu cip GPS integrat.

Însă de fiecare dată când mami îi punea purcelului zgarda, în nici cinci minute și-o dădea JOS. Și nu mă întrebați cum reușea să facă ASTA, din moment ce porcii n-au DEGETE.

Așa că acum purcelul își cam vede de treaba lui și CINE știe pe unde își petrece timpul. Cel mai nașpa e faptul că purcelul, spre deosebire de MINE, nici măcar NU are o oră fixă de culcare.

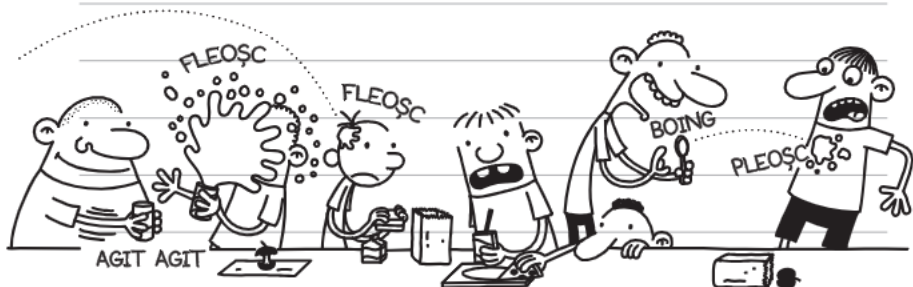
Nu cred că-i o idee bună să-i acordăm porcului atâtea privilegii. Parcă văd că porcii vor ajunge să stăpânească lumea și toată vina va cădea pe capul familiei mele fiindcă au dus lucrurile atât de departe.

N-aș avea nicio problemă cu porcul dacă nu mi-ar afecta direct VIAȚA. Dar chiar în prima zi de școală am întârziat din cauza lui pentru că luase baia în stăpânire.

Cu porcul în casă am ajuns să-mi doresc să începă mai REPEDE școala. Însă odată întors la ore, mi-am dat seama că nimic nu s-a schimbat.

Și, ca să fiu sincer cu voi, simt că nu se mai termină gimnaziul ăsta.

Trebuia să fac o schimbare sau simțeam că o voi lua razna. În prima săptămână de școală m-am înscris ca voluntar în programul Partenerii de Teme.

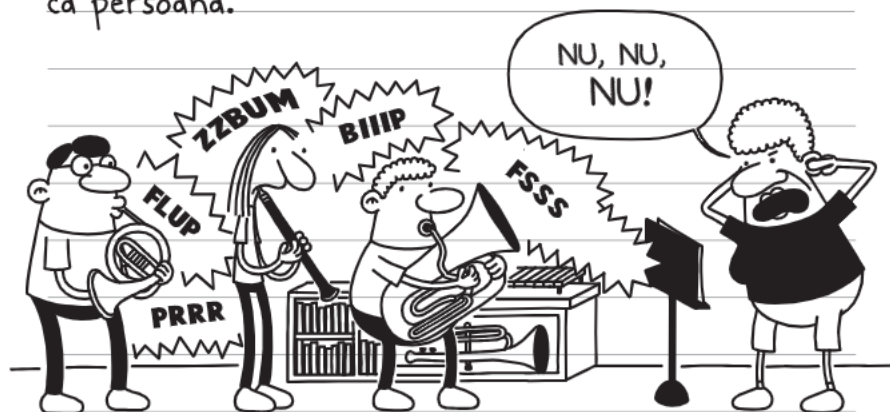
FII PARTENER!

DĂ O MÂNĂ DE AJUTOR
COLEGULUI TĂU DE LA
ȘCOALA PRIMARĂ!

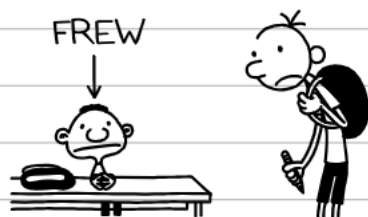
ÎNSCRIE-TE
ASTĂZI
LA PARTENERII
DE TEME!

Dar principalul motiv pentru care m-am înscris a fost că puteam chiuli de la ultima oră, în cazul meu de la ora de muzică a doamnei Graziano.

Ca să vă faceți o idee cam de cât timp își practică meseria doamna Graziano, ei bine, până și TATAȘ meu a avut-o ca profesoară de muzică, pe vremea când era elev. Se pare că predatul instrumentelor muzicale timp de treizeci de ani la gimnaziu te SCHIMBĂ mult ca persoană.

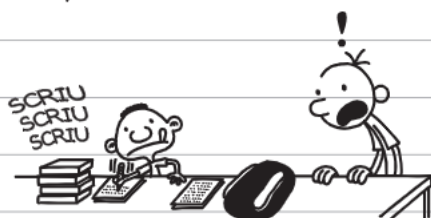

Săptămâna trecută, mi-am cunoscut și Partenerul de Teme, un puști pe nume Frew. Totuși, habar n-am de ce s-a înscris, din moment ce e unul dintre oamenii ăia care citesc literatură academică și reviste științifice doar așa, PENTRU DISTRAȚIE.

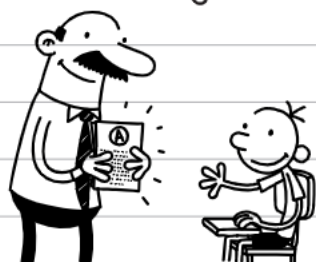
La prima noastră întâlnire, Frew deja își terminase temele, adică niște pagini de colorat și câteva cuvinte de completat. Mi-a spus că n-are nevoie de ajutorul meu, dar să-i arăt EU tema mea.

Aveam de rezolvat probleme la mate care mi-ar fi luat CEL PUȚIN o oră și o temă la geografie, adică ÎNCĂ două ore, dar Frew le-a dat gata pe toate în cincisprezece minute.

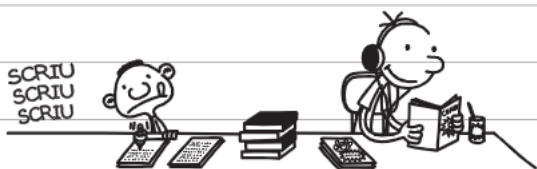

Și nu numai că a fost rapid, dar chiar le-a făcut BINE. A doua zi am predat temele și am luat note maxime.

La început, m-am simțit puțin prost că primesc ajutor din partea unui elev de clasa a treia, dar apoi mi-am amintit că asta era de fapt ideea cu Partenerii de Teme: să se ajute RECIPROC.

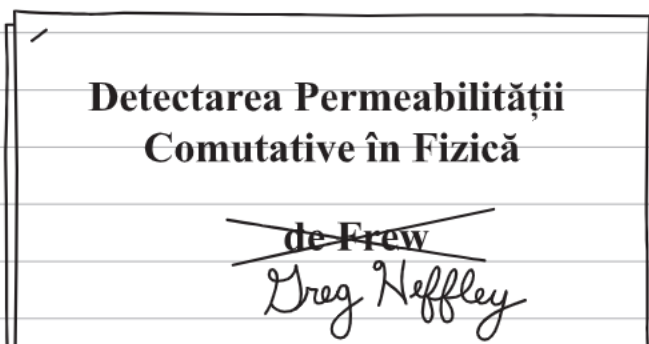

Așa că, ori de câte ori eu și Frew ne întâlnim, pur și simplu îi pun în brațe un maldăr de teme și-l las să lucreze singur. Din punctul meu de vedere, toată lumea iese câștigată din asta.

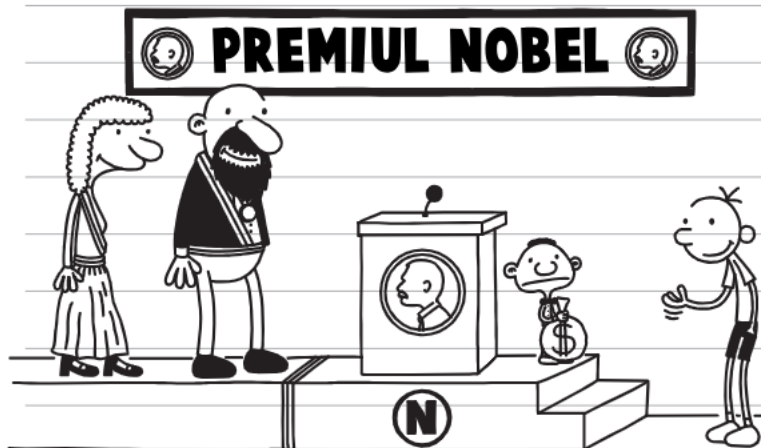

Singura nemulțumire în ceea ce-l privește pe Frew e că uneori mă ajută cam PREA mult. A început să se plictisească de temele mele, așa că inventează probleme pe MĂSURA lui.

Alaltăieri a scris un eseu pe care mi l-a atașat
temei ca bonus. Noroc că am verificat înainte să
predau tema.

O vreme m-am bucurat pur și simplu să primesc o mână
de ajutor la teme, dar în ultimul timp m-am tot
gândit la altă chestie. Din moment ce eu l-am
„descoperit” pe Frew, merit să fiu menționat în cazul
în care va ajunge să înfăptuiască niște lucruri mărețe.

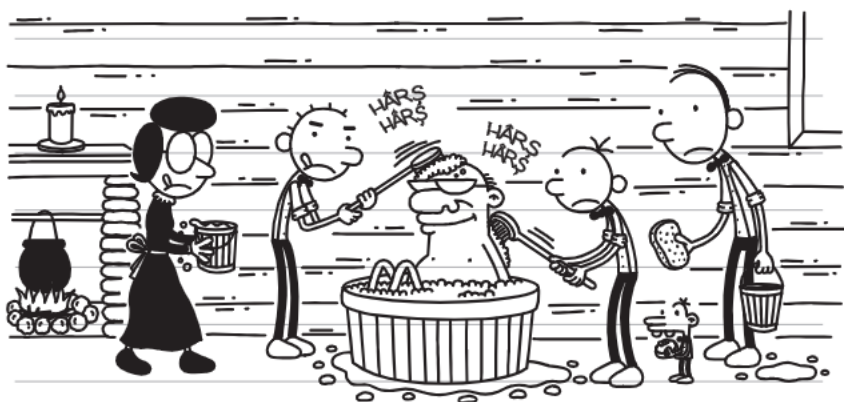
Miercuri

De parcă nu era DESTULĂ aglomerație acasă, s-a mutat și BUNICUL la noi.

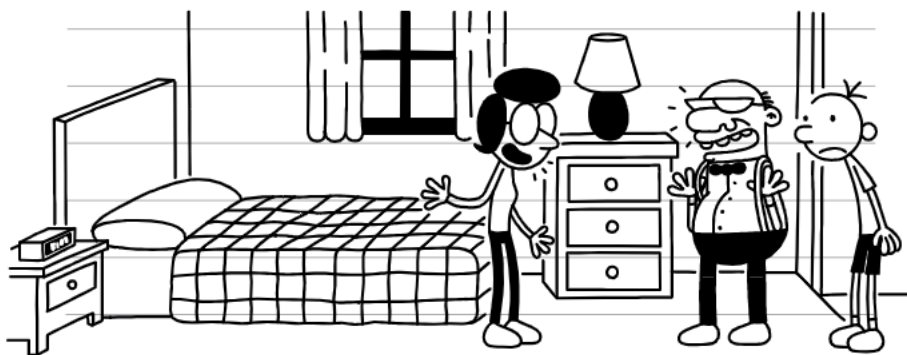
Cei de la Leisure Towers au crescut chiria, iar el nu-și mai permitea să locuiască acolo, așa că mami l-a invitat să se mute cu NOI.

Tati n-a fost prea încântat de idee, deși bunicul e tatăl lui. Pe de altă parte, mami crede că va fi ca pe vremuri, când trei generații trăiau sub același acoperiș.

Cred că mami idealizează mult trecutul, pentru că eu am o părere COMPLET diferită despre acele vremuri.

Eu chiar nu aveam nimic ÎMPOTRIVA mutării bunicului, până mi-am dat seama ce înseamnă de fapt asta. Mami l-a lăsat pe bunicul să-și aleagă un dormitor și el, evident, l-a ales pe AL MEU.

Asta însemna că trebuie să-mi găsesc alt loc de dormit. Primul meu gând a fost să mă duc în camera de oaspeți, dar uitasem că acolo stă mereu porcul. În NICIUN caz nu am de gând să împart canapeaua cu un animal de la fermă.

